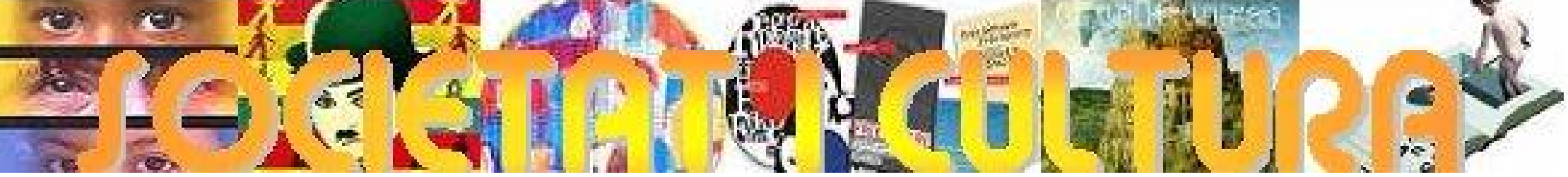

EL HIP HOP

Sergio Cuadros

El hip hop és una cultura, l'art del carrer nascut a Amèrica. Això vol dir que el Hip hop va aparèixer al carrer amb moltes expressions artístiques. Cada cultura té les seves i podem trobar diferents expressions artístiques, les quals es defineixen en: el ball (el break dance), la pintura (el graffiti), la música (el rap) i moltes més. A vegades el hip hop es coneix tan sols com un gènere musical però hem de saber que és una cultura. El rap té un so característic, el bit de bateria que es repeteix en pautes de temps, el Hip hop és un so més lliure on es barregen estils tribals, pop i últimament rock, dels que destaquen el dance i el R& B (rhythm and blues, un altre gènere precursor del rap). El gènere hip hop normalment el fa el "dj" (disc jockey) i consisteix en utilitzar una taula de mescles que té dos plats per discos i al centre té la

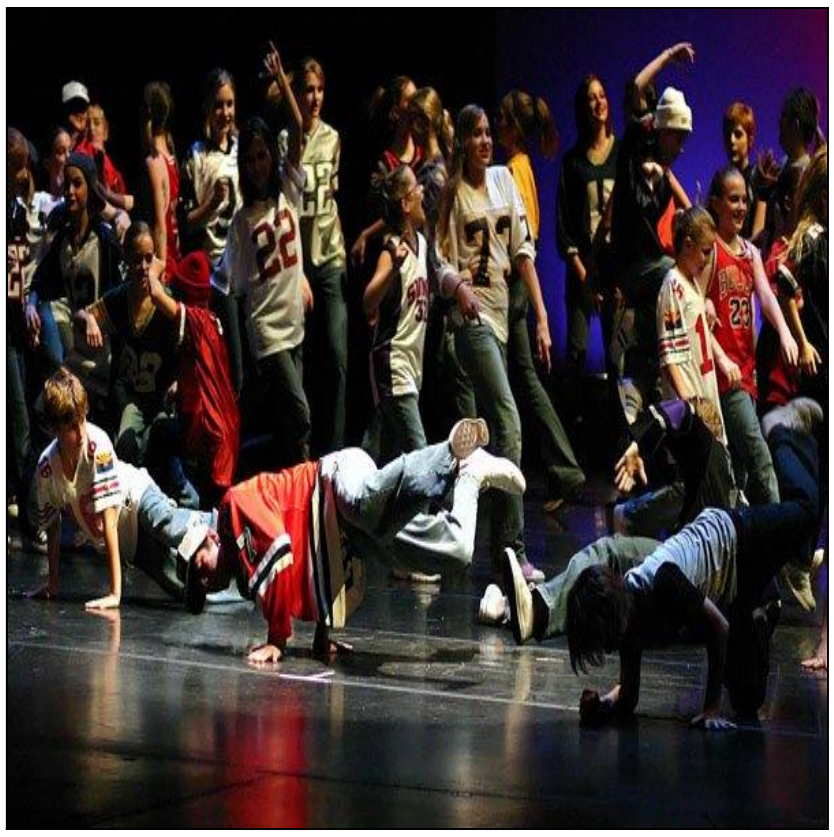

caixa de ritmes. El break dance és un ball molt emocionant. S'ha de desafiar al que balla millor i guanyar-se el respecte dels altres. Uns dels millors balladors són: "el Cico" i "el Junior".

El graffiti és una pintura feta en general amb esprai i als carrers. A vegades els trobem en cases abandonades. Són les millors pintures del món però a vegades poden ser molt desagradables per la gent del poble.

El rap, com ja saps, és un gènere de música i són cançons compostes normalment pels "raperos". Uns dels millors són: "50 cent" i "Eminem".

Actualment està sorgint una nova expressió artística que és el "beat box" que va néixer originàriament dels maies. Consisteix en fer ritmes amb la boca imitant sons de percussió o instruments propis de la música rap.

L'ESCOLA A LA XINA

WenYao Ye

A la Xina els nens de 3 a 5 anys van a l' escola petita i els de 6 van a l' escola de primària . Els horaris són diferents: els nens de 3 a 5 anys comencen a les 10 del matí, els de 6 a 11 a les 9 i els de 12 a 18 a les 8. Els nois i noies de 15 a 18 dormen a l´escola de dilluns a dijous i els divendres van a casa seva. Els nens de 7 a 19 anys han de netejar la classe: el terra, les taules, el lavabo i el pati. Netegen dues vegades: a les 9 del mati i a les 17.30 de la tarda. Tots els nois i noies netegen. Jo netejava moltes vegades. Al començar a les 8 del matí, tots els alumnes, fan Educació Física al pati. Les noies de 8 a 8.30 corren i els nois de 8 a 9. Les assignatures que es fan són: naturals, xinès, música, plàstica, matemàtiques, anglès , Educació Física, etc.

(segueix a la pàgina 3)

ELS INSTRUMENTS DEL FOLKLORE

Ramón Lechado

El folklore és el conjunt de tradicions, costums, llegendes, festes, música, etc., relatives a la cultura d'un país o d'una regió. El terme "folklore" va ser introduït per un antiquari anglès l'any 1846, en William Jhon Thomas, que va ajuntar dues paraules: "folk" i "lore" que volen dir "saber" i "poble". El folklore musical ens ofereix una extraordinària riquesa i varietat mitjançant la suma d'expressions sonores diverses. Els instruments del folklore espanyol, són diversos i els podem classificar segons la manera que tenen de produir el so en:

Instruments de corda

Són instruments musicals formats per una caixa de ressonància i unes cordes especials. Són de corda la guitarra, el llaüt, la bandúrria, etc. L'instrument de corda més característic del folklore espanyol és la guitarra, que es toca sobretot a Andalusia. El llaüt i la bandúrria són instruments molt tradicionals per la seva procedencia d'Andalusia. Es van desenvolupar a l'Edat Mitjana.

Instruments de percussió

Són instruments musicals que es toquen donant cops amb una baqueta, amb la mà o amb una altra cosa.

Són de percussió el timbal, la pandereta, la simbomba, el pandero quadrat, etc.

També són de percussió les castanyoles, les esquelles, els cascavells, les ampolles, el morter, etc.

Són molt conegudes les castanyoles, típiques de la zona d'Andalusia però també s'utilitzen en alguns balls populars d'altres regions com a Eivissa i Formentera, o a les Terres de l'Ebre, País Valencià, Illes Balears, l'Aragó, Navarra o Múrcia quan ballen la "Jota". La simbómba és mot antiga i es fa servir per tot Espanya, sobretot per Nadal. I tots els altres instruments també són d'Andalusia, ja que es van crear a l'Edat Mitjana.

Instruments de vent

Són instruments musicals formats per un o més tubs de formes i mides diverses. Es toquen bufant per l'embocadura. Aquests instruments es divideixen en dos grups: els de fusta, com la flauta, el clarinet i el fagot, i els de metall, com la trompeta, la trompa, el bombardí i el trombó. Són de vent les gaites, el flabiol, la flauta, les dolçaines, la flauta de tres forats, el txistu, etc. La gaita és de la regió d'Euskadi i Navarra. El flabiol es toca amb la mà esquerra i és procedent de Catalunya, Aragó i les Illes Balears. La flauta pot ser de fusta o metall i la dolçaina és del País Valencià, la seva forma és semblant a una gaita, però sense bossa. Penso que la cultura i la música estan molt relacionades. Jo crec que és important conservar la música tradicional i els instruments típics del nostre país perquè formen part de la nostra cultura.